

709

*Προτικοσύμφωνο*φ. 374^v - 376^r

/ Φ 406

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας Πατήρ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς [ὑπερε] / υλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 168[7/ Φε] / βρουαρίου 5/ / εἰς τὸ Μέ / σαν Κά / στρον τῆς / Ναξίας / εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μακαρίτην ποτὲ μισέρ Φιλιππῆ Λουρδᾶ ἐδῶ παρὼν [ἡ] / ἀρχόντισσαν κυρία Ἐνκατερίνα ἡ συνβίᾳ τοῦ ἀνωθεν μακαρίτην μισέρ Φιλιππῆ καὶ / ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ εὐγενὴς μισέρ Παντολέος Σουμμαρούπας συνφωνία ὑπανδρείας / καὶ καθαρὸν συνοικέσιον θέλουν καὶ ποιοῦσιν τὰ αὐτὰν μέρη ὅπως σὺν Θεὸν ἂ / γιο νὰ ἐπάρην ἡ ἀνωθεν κυρία Ἐνκατερίνα γαβρὸν εἰς τὴν ἔαυτῆς ἀρχοντοπού / λα κυρία Κριμέντζα τὸν ἀρχοντόπουλον τοῦ ἀνωθεν μισέρ Παντολέου ὄνόματι / Μιχέλην εἰς ἄνδραν της νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὅρίζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ κα / θολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησία. Οὕτως τὴν ἐθέλειν καὶ ὁ ρηθεὶς μισέρ Παντολέος τὴν / αὐτὴν ἀρχοντοπούλα κυρία Κριμέντζα εἰς γυναικα νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν εἰς τὸν ἐ / αυτοῦν ἀρχοντόπουλον τὸν μισέρ Μιχέλην καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοιν καὶ ιεροὶν / νόμοιν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἑξῆς καὶ ἐν μπρώτοις τάξουν οἱ ἄ / νωθεν γονέοιν τῶν αὐτῶν παιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ / τὴν ἐδικήν τος καὶ ἀκόμην καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν της, ἔπειταν εἰς ὄνομα προί / κας τάξειν ἡ ἀνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία Ἐν- κατερίνα τὰ κάτωθεν γεγραμμένα κα / τὰ τὴν διαθήκην ὅπού ἔκαμε ὁ πατέρας τῆς ἀνωθεν νύνφης ὁ ποτὲ μισέρ Φιλιππῆς κα / θώς τὴν ἔχειν ξομοιρασμένη ἥγου ἀρχὴν καὶ πρῶντον τὰ σπίτια τοῦ Μπούργουν γονικὰ / ἀπὸ τοῦ πατέραν της σύνμπλια τῆς κερά Ἀντωνίνας Κουμούλου ἀνώγια κατώγια μὲ ὅ / λαν τος τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικάν της μὲ εἰκόνα μία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ / Χριστοῦ καὶ μὲ κασέλες τρεῖς οἱ δύο καρένες καὶ ἡ μία κυπαρισσένια καὶ δύο κασελέτες / καὶ μὲ τραπέζιν στρονγγυλὸ ἔνα καὶ καργιόλα τοῦ τόρνου καρένια μία καὶ τὰ σπίτια / στὸν ἄγιον Θαλλαλαῖον ἀπὸ γονικά μου σύνμπλια τοῦ παπᾶ κύριο Βασίλη Συρίγουν μὲ αὐ / λὲς καὶ περδιγάρδιν καὶ μὲ ὅλαν τος τὰ δικαιώματα καὶ αὐτὰν ἀπὸ τὴν σήμερον, τὸ ἀ / μπέλιν στὸν ἄγιο Θαλλαλαῖον ἀπὸ γονικό μου σύνμπλιον τοῦ μοναστηριακοῦ μὲ συνκι / ἐς καθὼς εύρισκεται καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν της, τὸ ἀμπέλι στὴν Μπλά / κα καὶ αὐτὸν ἀπὸ γονικό μου σύνμπλιον σύνμπλιο τῆς θυγατέρας μου τῆς Μαρίας / μὲ τοῦτον νὰ τρώγων ἀπ' αὐτὸν ὅλα μου τὰ μισὰν σωστὰ ἐβγάζοντας τοῦ κουντουβερνά / ρην τὴν μπάρτην καὶ τὸ βοϊβονταλίκινα ἔως ὅλη μου τὴν ζωὴν

καὶ μετὰ τὸν θάνατό μου / ὅλο ἐδικάν της τὸ λειβάδιν στῆς Γάταινας τὴν σκαμιὰ εἶναι ἀγορὰν ἀπὲ τὸν κύρην / της τὸ σύνμπλιο τοῦ γονικοῦ μου καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν της τὸ συνκονγύριν / στὸ Χαρκὶν γονικὸν τοῦ κύρουν της σύνμπλιον τῆς Τριβελίας μὲ ὅλαν του τὰ δέντρη παν / τοτινὸν μὲ τὶς Φαραγγάριδες καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν της, τὴν καυκάραν / στοὺς Ἀγίους Πάντες ἀπὸ γονική μου σύνμπλια τοῦ ποτὲ Βαρβάτου πόχειν τὴν σήμερον / ὁ καπετᾶν Τζανέτος Ντα-μπῆς καὶ αὐτὴν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικήν της ξεχωριστὰ / [τὸ πε]ριβόλιν στὸ Χορ-κὶν μὲ σπίτια δέντρην καὶ μὲ ὅλαν της τὰ δικαιώματα σύνμπλιον / [τῇ]ς κερὰ Φιου-ρέντζας Σινγάλα καὶ τὸ ἀμπέλιν λεγόμενον Φουρτούνι στὴν τοποθεσία τοῦ / Χορ-κιοῦ μὲ δέντριν παντοτινὸν μὲ Νικόλα Σούλαρην σύνμπλιον κερὰ Μαρίας Πατι- / [νιέρ]ισσας ἥγουν ἐκεῖνον τὸ περιβόλιν καὶ τὸ ἀμπέλι τὰ βαστῶν ἀμανάτιν τοῦ κουνιάδου / μου τοῦ ποτὲν Ἀντώνη Λουρδᾶ διὰ ρεάλια 210/ ἥγουν διακόσια δέκα κατὰ ποὺ φαί / νεται στὰ σκρίταν δποὺ βαστῶν τοῦ ἄνω λεγομένου μισέρ Αντώνη μὲ τοιαύτην ξεκαθάρισην / []τιν ὅτιν ἀν ἵσως καὶ ἔρθην κανεὶς κληρονόμος τοῦ ἄνωθέ μου κουνιάδου νὰ πληρώσην τὸ ἄνων λε / γόμενον χρέος νὰ παίρνη ἡ Κριμέν-τζαν τὸν σωστὸν ἀριθμὸν ἥγου τὰ διακόσια δέ / κα ρεάλια διὰ τὰ δποῖα βαστεῖν τὸ ἄνωθεν περιβόλιν καὶ ἀμπέλιν καὶ νὰ στρέψην ἡ / ἄνωθέν μου θυγατέραν αὐτὸν τὸ περιβόλιν καὶ ἀμπέλι ὡς καθὼς τῆς τὰ πουρκοδο / τίζων καὶ ὄλλον ὅμπλιγον νὰ μὴν ἔχων εἰς αὐτὸν μήτε ἐγὼν μήτε οἱ διάδοχοί μου / μὲ τούτην τὴν κοντετζίδον νὰ δίνη ὁ ἄνωθέν μου γαμπρὸς ὁ μισέρ Μιχέλης ρεάλια / σαράντα πέντε ποὺ διὰ αὐτὸν τὸ ἄνωθεν περιβόλι καὶ ἀμπέλι χρεωστῶν τοῦ ἀφέν / την Ἀντωνάκη Γραμμάτικα ἀπὸ Ἀντρον καὶ νὰ δίνει τὰ ἄνωθεν λεγόμενα σα / ράντα πέντε ρεάλια ὅ,τινος ἥθελε φανερώσειν τὸ ἄνωθέν μου σκρίτον δποὺ ἔχων / τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Γραμμάτικα. Ἀκόμη νὰ τρώγων καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸ περιβόλιν ὅλα / μου τὰ σωστὰ ἐμισὰν δικαιώ-ματα ἀπὸ καρπούς καὶ ὄλλα ὕσποτεν ἥθελεν τὸ / βαστᾶν ἡ ἄνωθέ μου θυγατέραν καὶ ἥθελα ζιῶν ξεχόδες τοῦ κουντουβερνάρη τὴν μπάρτην. / Ἀκόμα σκούφια χρυσῆν μία, ἀνεπετάριν χρυσὸν ἔνα καὶ μπόλιες δέκα τρεῖς, φακιό / λι μαργαριταρένον ἔνα, σκολαρίκια μαλαματένια ζευγάρια δύο τὸ ἔνα γάν / τζον καὶ τὸ ὄλλον πολίτικα, γαρχάλι μαργαριταρένιον ἔνα καὶ λαιμὸν μαλα / ματένιον ἔνα καὶ καδενετάκια μαλα-ματένια ζευγάριν ἔνα, σούφραν / χρουσῆν μία, μπουστομπράτζολα ζευγάρια ἔξε τὸ ἔνα συρματένια ὁ δεύ / τερος καὶ τρίτος βιδάταν, ὁ ὄλλος μπροκάδα καὶ ὁ ὄλλος βελοῦδα κόκκινα καὶ ὁ ἀ / λλος πράσινα, μαγέτες ἀσημένιες ζευγάρια τέσσεραν καὶ δακτυλίδι / α μαλαματένια δικτῶν κουρελένια πατερμὰ ζευγάριν ἔνα, ὄλυσίδαν / τοῦ θηλυκωμάτου ἀσημένια μία, καμιζόλες δυὸς ἡ μία καμουγάς κόκκινος καὶ ἡ ὄλλη κόκκινη ροζιὰ σκλέταν ποδιές ψηλές δύο ἡ μία μὲ φοίνικας καὶ ἡ ὄλλη μὲ / μέριζες, πουκάμισκαν δικτῶν, κάρτζες μὲ τὰ μπλεκτὰ ζευγάρια δύο καὶ ἔ / να ζευ-

γάρι ἀργυρομάχαιραν κουτάλια ἀσημίτικα ντουζίνα μία καὶ ὅλη μία / ντουζίνα μπουνταρέλα ἀσημένια, κρεββατοστρώσια ζευγάρια ἔξε καὶ μαξε / λάρια ζευγάρια ἔξε, κουρτίνες τέσσερις, παπλώματα τρία καὶ καρπέτα μία / τὸ ἔνα μεταξωτὸν κόκκινον καὶ τὰ δύο πολίτικα καὶ τιλάρια δύο γεμάτα μαλλί καὶ μα / ξελαρομάννες ἔξε, πετζοπουλομάντηλα πῆχες τριάντα, κατρέφτες δύο / βατζέλια ντὲ λάττον δύο καὶ μία καστανιόλα μὲ δχτὼν κομμάτια στάνια μέσαν [] / ερόλυχνους τρεῖς καὶ μουρτάριν προύντζινο ἔνα καντηλοβάσταγα βαριὰ ζευγάρι [] / καὶ ἀφορὲς τρεῖς καὶ ἀγελάδες τέσσερες καὶ μία δαμακίδα καὶ φοράδα μία, ὅλα μισά / ρικα καὶ πρόβατα καματερὰν κεφάλια δέκα καὶ ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ὅποι / γρειάζεται μία νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κοντετζιόνε της δίνω της καὶ κράτηξιν νὰ / τάξην εἰς τὸν Μέγαν Ταξιάρχην τοῦ παπᾶ Νίκου τὸν κάθεν χρόνον τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου [Θε] / οδώρουν.—

’Απὸ δὲν τὸ ὅλο μέρος τάξειν καὶ ὁ μισέρ Παντολέος τοῦ ἀρχοντόπουλουν / τοῦ μισέρ Μικέλε καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κερὰ Μαρκέτα καὶ ἡ θεία του τοῦ γαμπροῦ ἡ κερ’ Ἀννεζίν[α] / πρῶτον καὶ ἀρχὴν τὸ ἀμπέλι τῶν Καλαμουριῶν ποὺ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ Τζανῆν Θεολ[ο] / γίτην νὰ τρῶνε ώς τὴν ζωήν τος τὸ ἐμισὸν βγάνοντας τοῦ κουντουβερνάρην τὴν μπά[ρ] / την καὶ ἀποθανώντας τος τοῦ ἀντρογύνου ἐδικόν του.

’Ακόμην τὸ ἀμπέλι καὶ λειβάδιν / στὴν Μπλάκα ἀγορὰ ἀπὸ Φαντῆ Ντακορόνια [[του]] ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικάν του, τὸ / ἀμπέλι στὴν Κονστέρα ἀγορὰ ἀπὸ τὴν Στιλιὰ καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν του, τὸ λει / βάδιν ὅποι ἔχω ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Κόντε Γερώνυμον ἀπὸ τὴν σήμερον. ’Ακόμη τάξ[ει] / του καὶ ὁ ἀδελφός του ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ ἀμπέλι στὸ Μαῦρο Πετρὸν ὅποι εἴ / ναι πατριμόνιόν του ἀποθανώντας του νῦν ἐδικόν του. ’Ακόμη τάξει του ὁ μισέρ Παντο / λέος καὶ τὸ ἀργαστήριν στὸ Νέον Χωρίον τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸν τὸν ποτὲν Ἀντώνη Λορδᾶ / πρόβατα καματερὰν κεφάλια ἔβδονμήντα νὰ τοῦ τὰ κονσενιάρην τῆς Ἀγίας Μα / ρίνας καὶ ἀγελάδες τέσσερις μισάρικες. ’Ακόμη καὶ εἰς μετρητὰν καὶ σὲ σκρίτα / ρεάλι πεντακόσια τὰ ὅποια σκρίτα εἶναι Μιχάλη Λεύγαρου καὶ Νικόλα / Ταταράκη καὶ Λοΐζου Κουμούλου σὲ ὅ,τιν κάνει ἡ σούμιμα τῶν αὐτῶν σκρίτων, τὰ δὲ / ἐπίλοιπα εἰς τόσαν μετρητά. ’Ακόμα τάξου τις καὶ μία καδενέτα μαλαμα / τένια ἀκόμη καὶ τις φοράδες ποὺ ἔχου μὲ τὸν Νικολὸν Ντηνιακὸν ἡ πάρτην / του ἐδικήν του, κρασοβούτζια δέκα, ἀκόμην καὶ τὴν βάρκαν ποὺ ἔχουσιν μὲ / τὸν Ἀντώνη Καληβούρτζην καὶ ἔνα ζευγάρι δίκτυα μοναχικά του καὶ τὰ ἔξη. / Τὰ πράματαν τῆς νύφης κατὰ τὴν κοντετζιόν διαθήκην του κάνοντας καὶ κοντετζιόνες ὁ μισέρ / Παντολέος τοῦ υἱοῦν του ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσην ἀφέντης ὁ Θεός καὶ κάμουν παιδία / ἐκ τῆς σαρκός του ἡ νὰ εἶναι ὅσχη τοῦ τάξουσιν αὐτινοῦ καὶ τῶν μπαιδίουν τος, εἰ δὲ ὁ Θεός / νὰ μὴν τ’ ὀρίσην καὶ ἀποθάνη ἄκληρος νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους / ἐδικούς κατὰ τὴν ΝΑΝ

τάξιν τοῦ τόπουν καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὄρισην καὶ ἡ / θελε ἀποθάνει ὁ γαμπρὸς πρὶ τῆς νύφης τὰ πράματά του νὰ τὰ / [καρ]ποτρώγην ἡ νύφην ἔως ποτὲ κρατεῖν τὴν τιμὴν του καὶ ἔτζι νὰ γροικᾶται καὶ διὰ τὴν νύφην. / Εἰς ἔλον τὸ παρὸν προικοσύνφωνον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεμαπένοιν βά / νοντας καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦν ἀφεντίας ρεάλια τραχόσια ὁ ἀνηλογήσας / νὰ τὰ ζημιώνεται βεβαιώνοντας τὸν παρὸν καὶ μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες καὶ ὑπὸ γει / ρός τος οἱ μερίδες καὶ τὰ ἔξηγες.

- / — Παντελέος Σουμμαρίπας καὶ ἡ συβία μου καὶ ἡ ἀδερφή μου / βεβαιώνομε τὸ παρὸν πουρκογάρτι.
- / πρὸς Γεώργης Σουμμαρίπας βεβαιώνω τὸ παρὸν προικοσύνφωνο.
- / —'Εγὼ Κατερίνα Λουρδᾶς βεβαιώνω τὸ παρὸν πουρκοσύμφωνο καὶ ἔβαλα τὸν υἱόν μου τὸν Νικολὸ καὶ ἔγραψεν / διὰ λόγου μου.
- / 'Εγὼ Νικολὸς Λορδᾶς βεβαιώνω τὸ παρὸν πουρκοσύμφωνο.
- / 'Ιάκωβος Γρίπος κανονικὸς μάρτυρας στὸ παρόν.
- / —'Ιάκωβος Μαλατέστα μάρτυρας στάνωθε —
- / — Σταμάτης Ταρόδος μάρτυρας στάνωθε —
- / —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

710

Πακτωσία

φ. 376^r

/ — Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Φεβρουαρίου 12/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν / εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ὁ κύρος Παρθένιος Φριόλες καὶ ὁ εὺ / γενῆς μισέρο Φιλιππῆς Κωνσταντῆν Μαροῦς ὁ ὅποιος ἀνωθεν κύρος Παρθένιος ἔχειν πακτω / σία ἔνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐνκαφῶν στὴν Λακκάδα ἀπὸ τὸν μαστρὸ Δρα / κάκη Τζαρουχᾶ διὰ ρεάλια δέκα ἥτοιν 10/ καθὼς γράφειν ἡ γραφή του καμωμένη εἰς τές / πράξεις κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου. "Οθεν ὁ ρηθεὶς ἀνωθεν κύρος Παρθένιος / ἐπεσεν εἰσὲ συνίβασιν ἀναμετάξυν μὲ τὸν ἀνωθεν μισέρο Φιλιππῆ καὶ δίνει του τὸ λεγόμε / νον ἀνωθεν πρᾶμα τοῦ εἰρημένου μισέρο Φιλιππῆ καὶ ὁ μισέρο Φιλιππῆς δίνει τοῦ εἰρημένου ὁ / φέντην ιερομονάχου τὰ δέκα ρεάλια ποὺ ἔχει δοσμένα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καθὼς / ἐνσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος καὶ ἀπὸ τὴν σήνμερον τὸ ἀνωθεν πρᾶμα τοῦ τὸ παραδίνει εἰς / τὰς χεῖρας του τοῦ εἰρημένου μισέρο Φιλιππῆν γὰρ τὸ κρατῆν καὶ

